

standen levet saadan jævnt, det kan vel siges uden Overdrivelse. Uden at komme ind paa selve Hovedspørgsmaalet, om Medicinens Forsyning skal være offentlig eller ikke, synes jeg, at vi ved denne ærværdige Forordnings 240-aarige Jubilæum burde være komne saa vidt, at vi kunde sige, at denne 240-aarige Tilstand har overlevet sig selv, og at der nu maa træffes nye Bestemmelser, hvorefter Kommunerne, Staten, Befolkningen i det hele i højere Grad end hidtil faar Fordelen af sin Medicinproduktion og i højere Grad kan gøre sig til Herre over Forholdene. Jeg kan ikke se, at det foreliggende Forslag i nogen Grad bringer de Fremskridt, man har ventet. Naar man har sagt, at en Lov af denne Karakter vilde blive modtaget med Glæde ude i Befolkningen, forstaar jeg ikke, hvad der skulde motivere en saadan Optimisme, den Opfattelse, at der sidder Folk og jubler over, at de faar en Apotekerlov, der fremdeles giver Apotekerne Privilegier med Hensyn til Afsætning af Medicin. Fraset dette, at der fremtidig kun kan gives personlige Apotekerprivilegier, kan jeg ikke se, at Lovforslaget indeholder store Fremskridt. Derfor tror jeg ikke, at den omtalte Jubel er til Stede. Det forekommer mig ligeledes, at den forholdsvis sjældne højtidelige Stilhed, der hersker i denne Sal i Øjeblikket, ikke vidner om, at Livet derude nærer ret megen Interesse for, Glæde over eller har ret stærkt Bud efter dette Lovforslag. Der er ikke mange Mennesker til Stede i Salen, skønt det jo ikke alene er et Anliggende af speciel Interesse for Apotekerne, man drøfter, men tværtimod en Sag af almindelig Interesse.

I den Ligegyldighed, hvormed man fra Rigsdagens Side omfatter dette almene Anliggende, ser jeg med Beklagelse et Bevis for, at det ikke har formaaet at ruske Interessen hos Rigsdagsmændene op. Jeg vil haabe, at de Bemærkninger, der i Dag er fremsat fra forskellige Sider, i nogen Grad skal bøde paa den Ligegyldighed, som dette Tings Fysiognomi i Dag udviser, og at Interessen for hele denne Sag maa blive levende ikke alene hos Rigsdagsmændene, men ogsaa ude i Befolkningen, saa at den Jubel, man har talt om, maa vende sig til Uvillie og forhindre, at et Lovforslag som dette ophøjes til Lov.

Da Sagen er af saa stor Betydning, og da det ikke af Kommissionsbetænkningen fremgaar, hvorledes den højtærede Minister stiller sig specielt til dette, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han vilde kunne gaa ind paa

Ændringer i Lovforslaget, der i nogen Grad imødekommer de Krav, jeg her har fremsat, og hvis Opfyldelse vilde komme Kommunerne og Staten til gode.

Justitsministeren (Bulow): Jeg takker det høje Ting for den velvillige Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet. Ganske vist kunde de Udtalelser, der er faldne fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) og det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), maaske give Indtryk af, at der ikke var saa gunstig en Stemning for dette Lovforslag i dette høje Ting, som der i Virkeligheden er — thi de to sidste ærede Talere tog ikke saa ringe Afstand fra Lovforslagets Bestemmelser, men det skete jo, tør jeg sige, i Mod sætning til alle Ordførere for de forskellige Partier og til de øvrige ærede Medlemmer, som har haft Ordet. Jeg tror derfor nok, jeg med Sandhed kan sige, at der her i dette høje Ting er Stemning for dette Lovforslag, og at Tinget lige saa vel som Ministeriet kan bringe Medicinalkommissionen en varm og velment Anerkendelse af det store, omhyggelige Arbejde, den har gjort. Det glædede mig ogsaa at konstatere, at de Ændringer i Lovforslaget, der er foretagne i Ministeriet, næsten alle sammen har fundet Anerkendelse. Jeg tror ikke, jeg har hørt en eneste Røst lyde mod Realiteten i de Ændringer, der er foretagne i Justitsministeriet. Derfor haaber jeg, det maa lykkes at gennemføre dette Lovforslag i denne Rigsdagssamling.

Jeg skal ikke her komme ind paa de store Principspørgsmaal, der kan rejses, naar man drøfter Ordningen af Apotekervæsenet her i Landet. De er kun berørte af et Par ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og det ærede Medlem fra Odense (Marott), og de foreligger i Virkeligheden ikke her til Forhandling. Det Parti, som de ærede Medlemmer tilhører, har jo ogsaa i Kommissionen udtalt sin Mening og for saa vidt reserveret sig sin Stilling, men det har alligevel sluttet sig til selve Lovforslaget, og jeg skal derfor aldeles ikke komme ind paa disse store Spørgsmaal om, hvorvidt man kan og bør skride ind mod de salgbare Privilegier, hvorvidt det er muligt, om jeg saa maa sige, at ekspropriere dem uden Erstatning, og heller ikke gaa ind paa, hvad der kan tale for eller imod at lade hele Apotekervæsenet gaa over til Statsdrift, idet jeg mener, at en Drøftelse af disse Spørgsmaal,